

TAIDEKESKUS SALMELA ESITTÄÄ

KAIKKI LAULAA SALMELASSA

YHTEISLAULUTILAISUUS SALMELAN PUISTONÄYTTÄMÖLLÄ (MÄNTYHARJUNTE 29) LA 8.8.2020 KLO 14

LAULATTAJA ARJA KORISEVA LAULATTAJA MIKAEL KONTTINEN SAKSOFONISTI TUOMAS HOIKKALA

ORKESTERI SALMELA HOUSE BAND KAPPELLIMESTARI ARTO PAJU YLLÄTYESIINTYJÄ

TAIDEKESKUSSALMELA.FI

ANNA MULLE TÄHTITAIVAS

Anna mulle tähtitaivas, anna valo pimeään
Anna mulle aamurusko, anna usko elämään
Anna mulle rohkeutta, että jaksan huomiseen
Anna edes vähän, rakkautta tähän
Yksinäiseen sydämeen

Miksi taivas on öisin musta
Miksi valoa en mä nää
Sydän täynnä on kaipausta
Liekki polttaa mun elämää
Sua etsin mä nyt, maailmaan eksynyt
Ohikulkijoilta sua oon kysynyt
Missä oot, tiedä en
Siksi kuljen etsien

Anna mulle tähtitaivas, anna valo pimeään
Anna mulle aamurusko, anna usko elämään
Anna mulle rohkeutta, että jaksan huomiseen
Anna edes vähän, rakkautta tähän
Yksinäiseen sydämeen

Miksi aamuun ei päivä paista
Linnut laula ei lauluaan
Päivä päivältä samanlaista
Enää pysty en nauramaan
Sydän rinnassa lyö, vaikka vanki oon yön
Sua etsin takaa jo tähtien vyön
Palaisit takaisin
Sitä toivon iltaisin

Anna mulle tähtitaivas, anna valo pimeään
Anna mulle aamurusko, anna usko elämään
Anna mulle rohkeutta, että jaksan huomiseen
Anna edes vähän, rakkautta tähän
Yksinäiseen sydämeen... (x2)

Anna edes vähän, rakkautta tähän
Yksinäiseen sydämeen

*Säv. ja San. Jukka Kuoppamäki
Sov. Arto Paju*

PARATIISI

Kun mä sinut kohtasin oli ilta ihanin
linnut lauloi ja kimmelsi taivaan kuu
Sinä sanoit menkäämme maalle meidän landelle.
mietin, nyt juttu tää onnistuu

Perille kun saavuttiin kukat kukki tuoksui niin
meri vaahtosi kuin olut kuohuaan
Heti rantaan kuljettiin liiat kuteet riisuttiin,
oli tunnelma niin huumaavaa.

Oi jos sulle voisın antaa kaikkein kauneimman
tämän maailmani pallon valtavan
mutta enhän sitä tee
pieni hetki riittänee
kun sun vierelläsi näin olla saan

Varret yhteen kiedottiin,
hiekkä tarttui varpasiin,
meren kiihkeään rytmiin kun vaivuttiin
pienstä huulta heitit kai,
suoraan suusta suuhun vain,
näistä aikuiset puhuu kuiskuttain

Oi jos sulle voisın antaa kaikkein kauneimman
tämän maailmani pallon valtavan
mutta enhän sitä tee
pieni hetki riittänee
kun sun vierelläsi näin olla saan

*Säv. Rauli Somerjoki, San. Rauli Somerjoki ja Arja Tiainen
Sov. Arto Paju*

AIKUINEN NAINEN

Aikuinen nainen mä oon
En enää eksy maailman tuuliin
Liittomme vahvistukoon
Tahtoisin jatkaa
Hyvin alkanutta matkaa

Kun aika vaikeudet tiellemme tuo
Onnesta me teemme suojaavan
muurin
Voimaa tää rakkaus suo
Onnemme kestää
Minkään emme anna estää
Paljosta luovun jos saan luonain pitää
sun

En vapauttas tahdo riistää
Tahdo en itsenäisyyttäsi kiistää
Sua tarvitsen sydänystäväksi
Aikuisen naisen
Kaiken me jaamme
Toisiamme tukekaamme
Aikuinen nainen tuntee arvon
rakkauden

Selkääni käännä mä en
Onnestani taistelen enkä pelkää
Toisista huolehtien
Kestämme paineet
Meitä eivät kaada laineet
Tuulilta suojaan sinut vien
Jos viedä saan

En vapauttas tahdo riistää
Tahdo en itsenäisyyttäsi kiistää
Sua tarvitsen sydänystäväksi
Aikuisen naisen
Kaiken me jaamme
Toisiamme tukekaamme
Aikuinen nainen tuntee arvon
rakkauden

Sua tarvitsen sydänystäväksi
Aikuisen naisen
Kaiken me jaamme
Toisiamme tukekaamme
Aikuinen nainen tuntee arvon
rakkauden

*Säv. Gaetano Savio ja
Amerigo Cassella,
Suomalaiset sanat Kaisu Lihala,
Sov. Arto Paju*

MUISTA MINUA

Sinä muista minua silloin, kun on valkea, suvinen yö!
Muista minua silloin, sade syksyinen ruutuun kun lyö!
Sinä muista minua silloin, sinun huulillas nauru kun soi!
Muista minua silloin, kun et murheille hymyillä voi!

Silloin en ole yksin,
silloin taas oisin onnellinen,
Silloin en ole yksin,
Silloin löytäisin rakkauden.

Sinä muista minua silloin, muuta pyydä mä sinulta en.
Muista minua, muista minua, muista minua silloin!

Silloin en ole yksin,
silloin taas oisin onnellinen,
Silloin en ole yksin,
Silloin löytäisin rakkauden.

Sinä muista minua silloin, muuta pyydä mä sinulta en.
Muista minua, muista minua, muista minua silloin!

*Säv. Toivo Kärki, sanat Orvokki Itä
Sov. Arto Paju*

KAUAN

Toisien kanssa kun sä tanssit, niin aina levy silloin soi kauan.
Ulos kun iltaisin mä odotan sua, sä aina viivyt niin kauan.
Vaun yhdessä kun ollaan, aika saa kuin siivet selkään,
Kaupunkimme kellojen mä edistävän pelkään.

Miksi on niin? Mä nähdä sun, armahin,
jo heti aamulla aikaisin haluaisin,
Ja sun kauan kanssani kulkevan, Kauan
kellojen seisovan, kauan
haluan jatkuvan niin.

Hymysi tuo, mä jonka sinulta sain, se säilyy mielessäin kauan.
Muistoilla noilla, joita yhdessä saimme, elän eteenpäin kauan.
Vaun miksi jossain kirjoitettu oisi, että saisin
Muistoissa vain elää tanssi-illoin lauantaisin?

Suostu mä en vain tyytymään haaveisiin,
Kun kanssas elää mä voisin kai loputtomiin.
Ja niin kauan kaikesta nauttisin, kauan
Kanssasi armahin, kauan
Elää niin tahtoisin vain.

Vaun yhdessä kun ollaan, aika saa kuin siivet selkään,
Kaupunkimme kellojen mä edistävän pelkään.

Suostu mä en vain tyytymään haaveisiin,
Kun kanssas elää mä voisin kai loputtomiin.
Ja niin kauan kaikesta nauttisin, kauan
Kanssasi armahin, kauan
Elää niin tahtoisin vain.

*Säv. Tony Hatch, Suomalaiset sanat Kari Tuomisaari
Sov. Arto Paju*

MOMBASA

Jäi Mombasaan vain päivä elämää,
Ja elämään nyt Mombasa vain jää.
Kuuman, kostean minä tunsin Mombasan
Ja meren, taivaan Afrikan.

Mä ensin näin vain meren sinisen,
Ja koralliin löi aallot jylisten.
Pärskeen takaa näin sinun hahmos yllättäin,
Sä nousit rantaan nauraen.

Ja simpukan, niin vaahdonvalkoisen
Sä ojensit ja katsoit hymyillen.
Koskin simpukkaa ja sen pintaa karheaa
Kuin vartaloas kosteaa.

Niin polttaen löi tuuli kasvoihin,
Mut käsissä sä kannoit aaltoihin.
Tyrskyn alla jäin, olit vahva sylissäin,
Niin lämmin suolan makuinen.

Kun saapui yö, niin tyrskyt lannistui
Ja lahdelmaan vain kevyt vaahto ui.
Kuulin unessain leopardin huudon vain
Ja kosketin sua uudelleen.

Jäi Mombasaan vain päivä elämää,
Ja elämään nyt Mombasa vain jää.
Kuuman, kostean minä tunsin Mombasan
Ja meren, taivaan Afrikan.

*Säv. Fabio Frizzi, Suomalaiset sanat Jyrki Lindström
Sov. Arto Paju*

LAZZARELLA

Näin puserosi kukikkaan ja kannet kirjojen,
Kun saavuit, nuori neiti, koulutietä kulkien.
Veit isältäsi savukkeen ja äidiltäsi kai tuo huulten kaari
loistavan ja kirkkaan punan sai - kujeillen...

Sun kujeilusi pienet nuo toi pojat kouluportin luo,
Jos tyttö heitä miellyttää, he kyllä oottamaankin jää.
Mut sinä sanoit yllättäin: Ei pojat, tämä ei käy näin,
Mä rakkautta oottaa saan, se kyllä saapuu aikanaan!

Ah, Lazzarella, sait aikaa odotella,
Haihtui oottaen kevätpäivät, portiltas pois jo pojat jäivät,
Ehkä sä silloin kaipasit ystävää.
Sun kujeilusi pienet nuo ei tilaisuutta toista suo,
Et ritareita nähdä saa, se aika nyt on jäänyt taa!

Niin vuodet vierä koulukirjat toisiin vaihtaen,
Myös muuttui malli puseron ja väri huulien.
Soit korvapuustin toisinaan ja joskus lappusen,
Johon olit piirtänyt niin suuren sydämen - kujeillen...

Sun kujeilusi pienet nuo ei rakkautta luokses tuo,
Nyt sitä yhä vaille jäät, ja illan kyyneleissäs näät.
Jos auringossa kuiskaa juu ja kuutamossa huutaa ei,
Niin poika siitä hermostuu ja silloin toinen hänet vei.

Ah, Lazzarella, saat yksin odotella,
Haihtui kauas koulupäivät, portiltas pois jo pojat jäivät,
Ehkä sä kaipaat vieläkin ystävää.
Sun kujeilusi pienet nuo ei rakkautta luokses tuo,
Et ritareita nähdä saa, se aika nyt on jäänyt taa!
Lazzarella, aika tuo on jäänyt taa!

*Säv. Domenico Modugno, Suomalaiset sanat Saukki
Sov. Arto Paju*

TUMMAT SILMÄT, RUSKEA TUKKA

Tummat silmät, ruskea tukka
koskaan niitä hylkäisi en
Lämpöinen on poskensa nukka
huulillain kun tunnen mä sen.
Tummat silmät, ruskea tukka
niihin kerran langeta sain
Syrjällään nyt on sydänrukka
Rakastan niin häntä vaan

Elämän niin tyhjäksi luulin
ja sitten hän jo saapuikin
Kun hänen äänensä kuulin
se tuntui niin kuin lentäisin.
Miten niin kaivata voikaan
vain miestä yhtä ainoaa
Ja sisällän kuinka soikaan
niin lauluun sydämein hän saa

Tummat silmät, ruskea tukka
koskaan niitä hylkäisi en
Lämpöinen on poskensa nukka
huulillain kun tunnen mä sen.
Tummat silmät, ruskea tukka
niihin kerran langeta sain
Syrjällään nyt on sydänrukka
Rakastan niin häntä vaan

Ympärillein kädet hän laittaa
se tutun turvallista on
Rakkauttain ei voisi taittaa
se aina on kuolematon.
Tekisin kaiken hänen vuokseen.
Hän paljon mulle merkitsee
kun hämärän tullen kuljen luokseen
niin askelistain sen kuulee

Tummat silmät, ruskea tukka
koskaan niitä hylkäisi en
Lämpöinen on poskensa nukka
huulillain kun tunnen mä sen

Tummat silmät, ruskea tukka
koskaan niitä hylkäisi en
Lämpöinen on poskensa nukka
huulillain kun tunnen mä sen

Tummat silmät, ruskea tukka
koskaan niitä hylkäisi en
Lämpöinen on poskensa nukka
huulillain kun tunnen mä sen

Tummat silmät, ruskea tukka
koskaan niitä hylkäisi en
Lämpöinen on poskensa nukka
huulillain kun tunnen mä sen

*Säv. Jeff Barneil,
Suomalaiset sanat Raul Reiman,
Sov. Arto Paju*

SANKARIT

Keitä ne on ne sankarit
Sellaiset sankarimiehet,
Joita koko valtakunta arvostaa?
Keitä ne on ne sankarit
Sellaiset sankarinaiset,
jotka tosi työstä palkintonsa saa?

Me ollaan sankareita kaikki,
Kun oikein silmiin katsotaan
Me ollaan sankareita elämän
Ihan jokainen

Keitä ne on ne sankarit
Sellaiset sankarinaiset,
Jotka tosipaikan tullen pelkäävät?
Keitä ne on ne sankarit
Sellaiset sankarimiehet,
Jotka rahaa kadunkulmilla kerjäävät?

Me ollaan sankareita kaikki,
Kun oikein silmiin katsotaan
Me ollaan sankareita elämän
Ihan jokainen

Keitä ne on ne sankarit
Elokuvan sankarinaiset,
Jotka kauneudellaan kaikki lumooa?
Keitä ne on ne sankarit
Elokuvan sankarimiehet,
Jotka heikompansa tieltään kumooa?

Me ollaan sankareita kaikki,
Kun oikein silmiin katsotaan
Me ollaan sankareita elämän
Ihan jokainen

Me ollaan sankareita kaikki,
Kun oikein silmiin katsotaan
Me ollaan sankareita elämän
Ihan jokainen

*Säv ja San Jukka Karjalainen,
Sov. Arto Paju*

VIELÄ ON KESÄÄ JÄLJELLÄ

Sä etsit vielä tilaisuutta
kaipaat jotain, etsit uutta
on kuin ois kuuma kesä
jo mennyt menojaan

Mutta vielä tulee noita
lämpimiä öitä joita
sä koko pitkän talven
jaksoit odottaa

Vielä on kesää jäljellä
vielä tulee kauniita päiviä
vielä voit löytää ystävän
vielä tilaisuuden saat

Kesä sulle paljon antaa
lämpö sylissään kun kantaa
sen hetken toivot ikuisesti kestävän

Elämä on niin kuin unta
kukkii koko luomakunta
sydän vain uutta tilaisuutta odottaa

Vielä on kesää jäljellä,
vielä tulee kauniita päiviä
vielä voit löytää ystävän
vielä tilaisuuden saat

Vielä on kesää jäljellä
vielä tulee kauniita päiviä,
vielä voit löytää ystävän
vielä tilaisuuden saat

*Säv. ja San. Tero Vaara,
Sov. Arto Paju*

Väliaika

KIELLETYT TUNTEET

Kanssasi kappaleen matkaa
Kerran mä kulkea sain
Elämästäin osan mä näin
Ikään kuin unessa vain

Vaan emme saattaneet jatkaa
Toinen jo omisti sun
Kun nykyään sinut mä nään
Arka on mieleni mun

Kielletyt tunteet sisälläin
Sinuun ne liittyy ystäväin
Enkä mä koskaan omistaa
Nyt sinua saa

Kielletyt tunteet eivät näy
Todeksi toiveet eivät käy
Ei lupaa lämpöön hellyyteen
Ees hetkelliseen...

Tänään en voi sulle antaa
Yhtäkään haaveista mun
Vain tavattiin jääköön se niin
Osan sai unohdetun

Tuskani tahdon mä kantaa
Helliä muistoni on
On rinnassain iäti vain
Ikävä sammumaton

Kielletyt tunteet sisälläin
Sinuun ne liittyy ystäväin
Enkä mä koskaan omistaa
Nyt sinua saa

Kielletyt tunteet eivät näy
Todeksi toiveet eivät käy
Ei lupaa lämpöön hellyyteen
Ees hetkelliseen...

Kielletyt tunteet eivät näy
Todeksi toiveet eivät käy
Ei lupaa lämpöön hellyyteen
Ees hetkelliseen...

Kielletyt tunteet eivät näy
Todeksi toiveet eivät käy
Ei lupaa lämpöön hellyyteen
Ees hetkelliseen...

*Säv. Jori.Sivonen, San. Raul Reiman
Sov. Arto Paju*

PÄIVÄNSÄDE JA MENNINKÄINEN

Aurinko kun päätti retken,
Siskoistaan jäi jälkeen hetken
Päivänsäde viimeinen.
Hämärä jo maille hiipi.
Päivänsäde kultasiipi
Aikoi juuri lentää eestä sen,
Kun menninkäisen pienen näki vastaan tulevan,
Se juuri oli noussut luolastaan.
Kas, menninkäinen ennen päivänlaskua ei voi
Milloinkaan elää päällä maan.

Katselivat toisiansa
Menninkäinen rinnassansa
Tunsi kummaa leiskuntaa.
Sanoi:"Poltat silmiäni,
Mut en ole eläissäni
Nähty mitään yhtä ihanaa!
Ei haittaa vaikka loisteesi mun sokeaksi saa
On pimeässä helppo taivaltaa.
Jää luokseni, niin kotiluolaan
Näytän sulle tien
Ja sinut armaakseni vien!"

Säde vastas:"Peikko kulta,
Pimeys vie hengen multa,
Enkä toivo kuolemaa.
Pois mun täytyy heti mennä,
Ellen kohta valoon lennä,
Niin en hetkeäkään elää saa."
Niin lähti kaunis päivänsäde,
Mutta vieläkin,
Kun menninkäinen yksin tallustaa,
Hän miettii, miksi toinen täällä valon lapsi on,
Ja toinen yötä rakastaa.

*Säv. Ja San. Reino Helismaa
Sov. Arto Paju*

PIDÄ HUOLTA

Pidä huolta itsestä
ja niistä jotka kärsii
Anna almu sille
joka elääkseen sen tarvi
Muista siellä rakentaa
missä koti maahan sortuu
Koeta niitä rohkaista
jotka päätöksissään horjuu

Sillä jokainen
joka apua saa
sitä joskus tajuu myös antaa
tajuu myös antaa
tajuu myös antaa

Pidä huolta luonnosta
se susta huolta pitää
Pidä kii päätöksistä
niissä voima itää
Muista, vanhukset
ne ei kuulu vanhainkotiin
Toimi niin ettei nuorukaiset
joudu uusiin sotiin

Sillä jokainen
joka apua saa
sitä joskus tajuu myös antaa
tajuu myös antaa
tajuu myös antaa
(antaa... antaa... antaa...)

Sillä jokainen
joka apua saa
sitä joskus tajuu myös antaa
tajuu myös antaa
tajuu myös antaa

Pidä huolta luonnosta
se susta huolta pitää
Pidä kii päätöksistä
niissä voima itää
Muista, vanhukset
ne ei kuulu vanhainkotiin
Toimi niin ettei nuorukaiset
joudu uusiin sotiin

Sillä jokainen
joka apua saa
sitä joskus tajuu myös antaa
tajuu myös antaa
tajuu myös antaa
(antaa... antaa... antaa...)

*Säv. ja San. Pave Maijanen,
Sov. Arto Paju*

ENKELIN SILMIN

Suruttoman suven lapsen lailla
paljain jaloin käydä tahtoisin.
Jälleen lapsuuteni kultamailla
Ajatuksin raikkain, avoimin.
Soisi suven tuulet niin kuin urut
Kuljettaisi kauas suuret surut.
Kyyneleet pois kuivuis vihdoinkin.

Kun katsoo maailmaa enkelin silmin
Niin nähdä voin sen kauneuden.
Niin viaton kun katse on
Voi nähdä sateella auringon.

Kun katsoo maailmaa enkelin silmin
Niin nähdä voin sen kauneuden.
Niin viaton kun katse on
Voi nähdä sateella auringon.

Pilvettömän sinitaivaan alla
Kulkea kun kerran vielä sais.
Lapsuuteni linnut laulamalla
Minua kun silloin lohduttais.
Soisi suven tuulet niin kuin urut
Kuljettaisi kauas suuret surut.
Kyyneleet pois kuivuis vihdoinkin.

Kun katsoo maailmaa enkelin silmin
Niin nähdä voin sen kauneuden.
Niin viaton kun katse on
Voi nähdä sateella auringon.

Kun katsoo maailmaa enkelin silmin
Niin nähdä voin sen kauneuden.
Niin viaton kun katse on
Voi nähdä sateella auringon.

Kun katsoo maailmaa enkelin silmin
Niin nähdä voin sen kauneuden.
Niin viaton kun katse on
Voi nähdä sateella auringon.
Voi nähdä sateella auringon.
Voi nähdä sateella auringon.

*Säv. Matti Puurtinen, San. Turka Mali
Sov. Arto Paju*

SATULINNA

Sano että sä kaipaat
Luokse mun takaisin
Sano että sä tahdot
Olla kuin ennenkin
Sano että sä tiedät
Kaksi meitä vain on
Jotka kohtaamaan johti
Kerran tie kohtalon

Sano että yhä ainoa olen sun
Sano että yksin olla sä tahdot mun
Silloin satulinna kaukomaan
Meille kuuluis kokonaan
Sinulle mä aarteeni antaisin
Jonka vuoksi kärsin ja taistelin
Sinulle mä antaisin sydämen
Jos sä otat sen

Sano että sä kaipaat
Tuota iltaa myös näin
Kun sä rintasi painoit
Vasten mun sydäntäin
Sano että sä uskot
Meidät kohtalon tie
Niinkuin kerran sen johti
Vielä yhteen näin vie

Sano että yhä ainoa olen sun
Sano että yksin olla sä tahdot mun
Silloin satulinna kaukomaan
Meille kuuluis kokonaan
Sinulle mä aarteeni antaisin
Jonka vuoksi kärsin ja taistelin
Sinulle mä antaisin sydämen
Jos sä otat sen

Sano että yhä ainoa olen sun
Sano että yksin olla sä tahdot mun
Silloin satulinna kaukomaan
Meille kuuluis kokonaan
Sinulle mä aarteeni antaisin
Jonka vuoksi kärsin ja taistelin
Sinulle mä antaisin sydämen
Jos sä otat sen

Sinulle mä antaisin sydämen
Jos sä otat sen

*Säv. ja San. Jukka Kuoppamäki,
Sov. Arto Paju*

KATSON AUTIOTA HIEKKARANTAA

Taas saavun vanhaan rantakahvilaan
Se ennen puoltayötä suljetaan
Päivä oli ehkä liian lämmin
Iltatuuli laulaa lempeämmin
Sen kuiske vain on minun seuranain

Katson autiota hiekkarantaa
Ajatukseni mun kauas kantaa
Täällä minä sinun kanssas kerran olla
sain, kahden vain

Katson autiota hiekkarantaa
Mulle kauneimmat se muistot antaa
Kesäpäivä jolloin sain mä olla
onnekkain

Miks saavuin tänne yksin istumaan
Näin myöhään kun ei liiku mitakaan
Tämä matkani on ensimmäinen,
jolla olen aivan yksinäinen
Nyt muisto vain on kaunis seuranain

Katson autiota hiekkarantaa
Ajatukseni mun kauas kantaa
Täällä minä sinun kanssas kerran olla
sain, kahden vain

Katson autiota hiekkarantaa
Muisto mulle yhä lämmön antaa
Ikään kuin sä vielä nytkin oisit rinnallain
Katson autiota hiekkarantaa
Meri vaahtoaa kuin lasta kantaa
Yhtä kevyesti kannoit silloin mua sä
niin, suudeltiin

Katson autiota hiekkarantaa
Ajatukseni mun kauas kantaa
Täällä minä sinun kanssas kerran olla
sain, kahden vain

Katson autiota hiekkarantaa
Ajatukseni mun kauas kantaa
Täällä minä sinun kanssas kerran olla
sain, kahden vain

Katson autiota hiekkarantaa
Ajatukseni mun kauas kantaa
Täällä minä sinun kanssas kerran olla
sain, kahden vain

*Säv. Veikko Samuli, San. Juha Vainio,
Sov. Arto Paju*

HOPEINEN KUU

Hopeinen kuu luo merelle siltaa,
Ei tulla koskaan voisi kai tällaista iltaa.
Odotan turhaan sinua, armain.
Kuu kulkee pilven taakse, taas on
meri harmain.

Kaipaus vastaa sydämen ääneen,
Onneni tiedän mä nyt taas niin yksin
jääneen.
Toinen nyt kuuta kanssas katsoo,
toinen vienyt sinut lienyt.
Hopeinen kuu luo merelle siltaa.

Hopeinen kuu luo merelle siltaa,
Ei tulla koskaan voisi kai tällaista iltaa.
Odotan turhaan sinua, armain.
Kuu kulkee pilven taakse taas on
meri harmain.

Kaipaus vastaa sydämen ääneen,
Onneni tiedän mä nyt taas niin yksin
jääneen.
Toinen nyt kuuta kanssas katsoo,
toinen vienyt sinut lienyt.

Saavu ei koskaan tällaista iltaa...
Ei koskaan!

*Säv. G. Malgoni, suomalaiset sanat
Rauni Kouta,
Sov. Arto Paju*

SININEN JA VALKOINEN

Kotimaa kun taakse jäi,
mietin hiljaa mielessäin,
mitä siitä kertoisin,
kysyjille vastaisin.
Kertoisinko köyhyyden?
laudat eessä ovien tai sen kaiken
rikkauden?
kunnes tiesin vastauksen:

Sininen on taivas,
siniset on silmänsä sen.
Siniset on järvet,
sinisyyttä heijastaen.
Valkoinen on hanki,
valkoiset on yöt kesien,
valkoiset on pilvet,
lampaat nuo taivaan sinisen.

Juuret kasvoi maahan sen,
kylmän sekä routaisen.
Lämmön tunsin kuitenkin,
lujuudessa graniitin.
Hiljaa kuusten kuiske soi,
terveisensä tuuli toi.
Sininen ja Valkoinen
värit ovat vapauden!

Sininen on taivas,
siniset on silmänsä sen.
Siniset on järvet,
sinisyyttä heijastaen.
Valkoinen on hanki,
valkoiset on yöt kesien,
valkoiset on pilvet,
lampaat nuo taivaan sinisen

Sininen on taivas...

*Säv. ja San. Jukka Kuoppamäki,
Sov. Arto Paju*

VIIVY VIELÄ HETKI

Viivy vielä hetki,
Yksi laulu on laulamatta,
Pari sanaa on sanomatta
Kun sinut pitkästä aikaa näin.

Viivy vielä hetki,
Yksi malja on tyhjentämättä,
Lähtöitkut on itkemättä
Ennen kuin erkanemme kotiinpäin.

Nyt on tanssittu, juhlistu, juotu
Sen pitemmän kaavan mukaan.
Kaikki mitä on pöytään tuotu
Nautittiin, eikä sammunut kukaan.

Juuri kun naiset on kauneimmillaan,
Sinä siinä oot yllättäin.
Se meidän rakkaus parhaimmillaan
Loppuun kirjoittamatta jäi.

Viivy vielä hetki,
Yksi laulu on laulamatta,
Pari sanaa on sanomatta
Kun sinut pitkästä aikaa näin.

Viivy vielä hetki,
Yksi malja on tyhjentämättä,
Lähtöitkut on itkemättä
Ennen kuin erkanemme kotiinpäin.

Me teemme virheitä, harhailemme
Mut älä anna menneiden painaa.
Rakas ystävä, toisillemme
Me oomme ihmiset kaikki vain lainaa.

Emme saa olla pahoillamme,
Perunamaan ja sen punaisen tuvan
saimme kumpikin tahoillamme,
Siis tänään: saanko mä luvan?

Viivy vielä hetki,
Yksi laulu on laulamatta,
Pari sanaa on sanomatta
Kun sinut pitkästä aikaa näin.

Viivy vielä hetki,
Yksi malja on tyhjentämättä,
Lähtöitkut on itkemättä
Ennen kuin erkanemme kotiinpäin.

*Säv. ja San. Mikko Alatalo ja
Harri Rinne,
Sov. Arto Paju*

"Taidekeskus Salmela haluaa Kaikki laulaa -tapahtumallaan kunnioittaa ja nostaa esille suomalaista laulujuhlaperinnettä. Salmelan tavoitteena on koota eri sukupolvet yhdessä laulamaan. Nyt on mahdollisuus pitää hauskaa, myös laulamalla."

-Tuomas Hoikkala

Mukana laulamassa Pitäjänuutiset

striimaa konsertin ja esitys nähdään
sunnuntaina 9.8.2020 klo 20.00

LANSI-SAVO

MÄNTYHARJU.
2020 - 425 vuotta

taloustutkimus

